

[M. C. Jensen.]

har drevet Jagt fra meget hurtigløbende Motorbaade, som har været i Stand til at løbe en Fart af 12—14 Knob i Timen, vil jeg svare, at saa kan vi jo begrænse Farten. Vi kan føje ind i Loven, hvis det ikke kan undgaas, en Bestemmelse, der siger, at Jagt fra Motorbaade, der er i Stand til at løbe en Fart over et vist Antal Knob i Timen, er forbudt. Her rammer man hele Fiskerbefolkningen; man rammer den hele Aaret for Sundets Vedkommende, og man rammer den for det øvrige Lands Vedkommende i ca. to Maaneder af Efteraarsjagten. Det synes jeg er urigtigt, og jeg vil derfor gerne gøre mig til Talsmand for, at dette ændres. Jeg har hørt noget om, at der skulde være stillet Forslag fra udenlandsk Side om at faa en Overenskomst i saa Henseende, og at dette skulde være sket paa et tidligere Tidspunkt. For mig er det i og for sig ligegyldigt, hvor det er kommet fra, eller hvornaar Aftalen er sket; jeg hævder blot, at det vil virke uretfærdigt overfor Fiskerbefolkningen og forringe de Muligheder, den har i Forvejen, og det er, synes jeg, i hvert Fald min Opgave og min Pligt at gøre Tingets Medlemmer opmærksom herpaa.

Jeg vil til sidst nævne, at en Fugl, som gør umaadelig Skade, er Havmaagen. Den har været fredløs i tidligere Love, men nu har den faaet en vis Fredning. Det er konstateret, at en Havmaage, der er blevet skudt, og af hvilken man har udtaget og undersøgt Indvoldene, har haft 25 Aal i sig, og naar det er saadan, synes jeg dog, man skulde nære nogen Betænkelighed ved at frede om Fugle, der kan ødelægge saa store Værdier. Vi er jo her i Rigsdagen gennem Tiderne, jeg siger desværre, blevet stillet overfor Spørgsmaalet om at støtte Omflytning af Fiskeyngel fra et Sted i Landet til et andet, fordi Fisken ikke har kunnet holde Trit med de Efterstræbelser, den har været Genstand for. Under Hensyn hertil, men navnlig under Hensyn til, at de mange i vort Land, der lever af Fiskeri, jo ikke ser med blide Øjne paa, at de har saadanne Rovfugle om sig, som de kan konstatere tager Yngelen, som skulde vokse til, vil jeg meget fraraade den Henstilling, som den ærede Ordfører for det radikale Venstre rettede til Landbrugsministeren, i alt Fald med Hensyn til Skarven, og ligeledes med Hensyn til Havmaagen — jeg tror nu ikke, den ærede Ordfører talte om Havmaagen, men jeg kender hans Opfattelse i saa Henseende.

Landbrugsministeren (*Bording*): Jeg takker de tre ærede Ordførere for henholdsvis Socialdemokratiet, det konservative Folkparti og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (H. C. Andersen) var jo ikke saa velvillig stemt overfor Forslaget og udtalte, at det var hans Opfattelse, at det foreliggende Forslag vilde vække stor Utilfredshed ude i Befolkningen. Jeg tror nu, det ærede Medlem kan være overbevist om, at den Utilfredshed, som vil komme til Orde angaaende hvert eneste Jagtlovsforslag, der maatte blive fremsat, i alle Tilfælde ikke vil være nær saa stor overfor det foreliggende Forslag som overfor den bestaaende Lov. Ved at høre opmærksomt paa det ærede Medlems Udtalelser om og Kritik af det foreliggende Forslag blev jeg ogsaa bestyrket i denne Opfattelse, idet der i Virkeligheden ikke fremkom nogen afgørende Indvending mod Hovedbestemmelserne i Forslaget. Der er jo mindre væsentlige Ting, Enkeltheder, som kan have deres store Betydning, men som jeg allerede i min Forelæggelsestale gjorde opmærksom paa, er der hundrede forskellige Opfattelser angaaende Enkeltheder i en Jagtlov. Men hvad Hovedspørgsmaalene angaar, fremkom der egentlig ikke nogen særlig Kritik fra det ærede Medlem. Der blev ganske vist udtalt Kritik med Hensyn til Jagttegnene, men den var saa konstrueret, at den aabenbarede for Tingets ærede Medlemmer og for mig, at det ærede Medlem vist er en meget stor Regnemester — jeg ser, at det ærede Medlem er Lærer, saa det er jo ganske naturligt —, men tillige, at det ærede Medlem ved at sidde og regne og regne var kommet saa langt ud, at Regnestykket maaske nok var rigtigt, men han havde overset, at der findes en Bestemmelse i Forslaget, der gaar ud paa, at det kan anføres paa Jagttegnet for den, der har lejet et Areal, hvilket Areal han har lejet. Jeg vil derfor tro, at det vil blive akkurat lige saa let at kontrollere Overholdelsen af den Bestemmelse, som er indført i det foreliggende Forslag angaaende disse Forhold, som den Bestemmelse, der gælder i Øjeblikket, at den, der vil gaa paa Jagt paa egen Grund, betaler 2 Kr. Hvis han vil gaa paa Jagt udenfor sin egen Grund, er det i Øjeblikket forbudt, hvis vedkommende ikke har betalt mere end 2 Kr., men Fristelsen er akkurat lige saa stor, som den vil være efter det foreliggende Lovforslag. Det Regnestykke, det ærede Medlem opstillede, kan i og for sig være rigtigt, men i det praktiske Liv vil det ikke